4) Articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE trebuie interpretat în sensul că resortisantul unei țări terțe trebuie să depună cererea de retragere sau de suspendare a unei interdicții de intrare definitive și irevocabile mereu în afara Uniunii Europene sau există împrejurări în care acesta poate formula cererea și în interiorul Uniunii Europene?

a) Articolul 11 alineatul (3) al treilea și al patrulea paragraf din Directiva 2008/115/CE trebuie interpretat în sensul că cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) primul paragraf din directivă, potrivit cărora retragerea sau suspendarea unei interdicții de intrare se ia în calcul numai în cazul în care resortisantul unei țări terțe poate dovedi că a părăsit teritoriul statului membru cu respectarea deplină a deciziei de returnare trebuie respectate ca atare în fiecare caz sau în toate categoriile de cazuri?

b) Dispozițiile articolelor 5 și 11 din Directiva 2008/115/CE sunt contrare unei interpretări potrivit căreia se consideră că o cerere de acordare a unui drept de ședere în scopul reîntregirii familiei, alături de un resortisant static al Uniunii, care nu și-a exercitat dreptul la liberă circulație și libertatea de stabilire echivalează cu o cerere de retragere sau de suspendare a interdicției de intrare definitive și irevocabile, implicită (limitată în timp), iar dacă reiese că nu sunt îndeplinite cerințele privind dreptul de ședere, interdicția de intrare definitivă și irevocabilă se aplică din nou?

c) Faptul că obligația de a formula o cerere de retragere sau suspendare în țara de origine are ca efect o separare provizorie a resortisantului unei țări terțe de resortisantul Uniunii este un aspect relevant în acest sens? Cu toate acestea, există circumstanțe în care articolul 7 și articolul 24 din cartă se opun unei separări temporare?

d) Faptul că obligația de a depune o cerere de retragere sau de anulare în țara de origine produce efectul că resortisantul Uniunii va trebui să părăsească chiar și temporar întregul teritoriu al Uniunii este un aspect relevant? Există totuși circumstanțe în care articolul 20 TFUE se opune obligației resortisantul static al Uniunii de a părăsi temporar întregul teritoriu al Uniunii Europene?

---

(1) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98).
(2) JO 2000, C 364, p. 1.
(3) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 15 februarie 2016 – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-90/16)

(2016/C 145/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The English Bridge Union Limited

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

1) Care sunt caracteristicile esențiale pe care trebuie să le prezinte o activitate pentru a fi un „sport" în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE (1) a Consiliului din 28 noiembrie 2006 (denumită în continuare „Directiva principală TVA")? În special, o activitate trebuie să aibă o dimensiune fizică semnificativă (sau nu nesemnificativă) care este esențială pentru rezultatul său ori este suficient să aibă o dimensiune mentală semnificativă care este esențială pentru rezultatul său?

2) Bridge-ul simultan este un „sport” în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva principală TVA?

(1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona (Spania) la 17 februarie 2016 – Banco Santander, S.A./Mahamadou Demba şi Mercedes Godoy Bonet

(Cauza C-96/16)

(2016/C 145/30)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banco Santander, S.A

Pârâți: Mahamadou Demba y Mercedes Godoy Bonet

Întrebările preliminare

1) Practica comercială constând în cesiunea sau în cumpărarea de creanțe, potrivit căreia care consumatorul nu are posibilitatea să își stingă datoria plătind cesionarului prețul creanței, dobânzile, costurile și cheltuielile de judecată este conformă cu dreptul Uniunii și, mai exact, cu articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu articol[ul] 2 C din Tratatul de la Lisabona, cu articolul 4 alineatul (2), cu articolul 12 și cu articolul 169 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (1)?

2) Practica comercială respectivă, constând în cumpărarea unei datorii a unui consumator la un preț derizoriu, fără consimțământul sau cunoștința acestuia, fără ca această practică să figureze într-o condiție generală sau într-o clauză abuzivă impusă în contract, și fără [a acorda] consumatorului posibilitatea de a participa la tranzacția respectivă prin exercitarea dreptului de retractare este conformă principiilor consacrate de Directiva 93/13/CEE (2) a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, prin extindere, cu principiul efectivității și cu articolul 3 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din aceasta?

3) Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Curții de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, stabilirea drept criteriu neechivoc ca, în contractele de împrumut fără garanție reală încheiate cu consumatorii, clauza care nu a fost negociată și care stabilește o dobândă de întârziere mai mare cu peste două puncte procentuale decât dobânda remuneratorie convenită să fie considerată abuzivă?

4) Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Curții de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, stabilirea consecinței potrivit căreia dobânzile remuneratorii continuă să curgă până la plata integrală a datoriei?

(1) JO 2000, C 364, p.1
(2) JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.